

navnlig i de Erhverv, der bygger paa Verdensmarkedets Konjunkturer. Allerede i 1925 begynder Indtægterne altsaa at svigte, medens Udgifterne stadig væk var meget høje. Fra socialdemokratisk Side har vi i øvrigt faaet det allerbedste Bevis for, hvad jeg her siger, at man indenfor de frie Erhverv allerede i nogen Tid, og i ikke saa kort Tid, har maattet tage den Nedgang, der nu er Tale om at tage for Tjenestemændenes Vedkommende. Socialdemokraterne har i dette høje Ting indbragt Forslag om en kommunal Formueskat, et Forslag, der er begrundet med, at man regner med, at en hel Række Mennesker indenfor vore frie Erhverv ingen Indkomst har haft i Skatteaaret 1926, og derfor maa man gaa til en kommunal Formueskat. Fra den Side indrømmer man altsaa, hvorledes Forholdene ligger indenfor de frie Erhverv, og naar Stillingen saa yderligere er den, at det Forslag, vi her taler om, først skal træde i Kraft den 1. Juli 1927, tror jeg, det vil indrømmes, at man indenfor de frie Erhverv har været foran i Nedgangen, men jeg tror ogsaa, at alle Partier her paa Rigsdagen og ogsaa Tjenestemænd i Almindelighed og deres ansvarlige Ledere kan blive enige om een Ting: at i det lange Løb maa de Lønninger, vi giver Tjenestemændene, ligge paa Linie med den Fortjeneste, man har ude i de frie Erhverv.

Saa er der Spørgsmaalet om, hvilken Maalestok man her kan anvende. Vi har nylig under en tidligere Sags Behandling hørt, at det ærede Medlem Hr. Holger Larsen talte om, at vi havde udmærket Raad baade til det ene og det andet, for der var mange, der levede i Overflod og Herlighed i dette Land. Tjenestemændene ved for deres Vedkommende, at de ikke, naar de gaar ind i disse Stillinger, kan komme til at høre til den Del af Befolkningen, der kan tillade sig en høj Levofod, det er de klare over i Forvejen. Paa den anden Side har vi heller ikke Lov til at tage som Norm for Tjenestemændenes Lønninger de Minimalindtægter, vi kan finde baade her og der. Jeg talte nylig med en kommunal Mand i et Landsogn, og han sagde, at i hans Sogn var der ikke en eneste Landarbejder, der sidste Aar havde haft en Indtægt af 1 500 Kr. Vi skal hverken tage de særlig store eller de særlig små Indtægter, det, det her maa dreje sig om, er Middellindtægterne indenfor de Samfundsklasser i det private Erhverv, der har en lignende Uddannelse som den paagældende Gruppe Tjenestemænd. Man afskærer sig altsaa fra, om jeg saa maa sige, at blive en Kong Salomon, naar man gaar ind i en

Tjenestemandsstilling, men man garderer sig imod at blive en Jørgen Hattemager.

Jeg vil endvidere føje til, at naar vi nu taler om, hvilke Lønninger Tjenestemændene skal have, kan vi ikke og bør vi ikke bruge et enkelt Depressionsaar, det vilde være uretfærdigt overfor Tjenestemændene. Man maa benytte en Gennemsnitsindtægt. Vi maa derfor spørge: Hvorledes tegner Konjunkturerne sig ikke alene for det sidste Aar, men ogsaa ud i Fremtiden? Det kan naturligvis her blive noget vanskeligt at finde det absolutte Sammenligningsgrundlag. Det er ganske vist let i og for sig at finde et Sammenligningsgrundlag for de Klasser af Tjenestemænd, hvor der ikke kræves nogen særlig Uddannelse, men for Tjenestemænd i de højere Stillinger vil det være noget vanskeligt. Jeg saa for nylig en Diskussion i et Blad angaaende, hvem der burde have den højeste Løn, en Postmester eller en Mælkekusk. En Indsender kom til det Resultat, at Mælkekusken burde have den højeste Løn, idet han ikke alene skulde lægge sin Arbejdskraft til, men ogsaa Heste, hvad Postmesteren dog var fri for i sin Virksomhed. Saaledes kan der anstilles meget ejendommelige Sammenligninger. Vi har dog et ret fast Grundlag at gaa ud fra, naar der tales om den store Klasse Tjenestemænd i 16de eller 15de Lønningsklasse. Man har jo en Statistik over de skattemæssige Indtægter, og jeg skal i denne Sammenhæng oplyse, at for 21 Fags Vedkommende, hvor der kræves en fagmæssig Uddannelse, ligger Gennemsnitsindtægten her i København efter de seneste Oplysninger paa 3 509 Kr. Det er naturligt at drage en Sammenligning mellem disse Fag og de omtalte Tjenestemænd. Disse Fags Indtægt vil formentlig ikke stige i de kommende Aar. Den Løn, der nu i Regeringens Lovforslag bydes Tjenestemændene i 16de Lønningsklasse, er her i København for en Tjenestemand med en Familie paa 4 Børn 3 510 Kr., med indtil 3 Børn 3 390 Kr., med Familie, men ingen Børn 3 240 Kr. og for en ugift Tjenestemand 2 670 Kr. Men naar man sammenligner disse Tal, maa man for Tjenestemanden lægge til, at Tjenestemanden har Pension, der vel kan regnes til en 11 pCt., og selv om der gaar en 2—3 pCt. af Lønnen fra hertil, er det dog en betragtelig Fordel. Tjenestemanden har endvidere Ferie, Løn under Sygdom og for denne Lønklasses Vedkommende ogsaa Uniform. Man maa endvidere tage i Betragtning, at der er et Antal Avancementspladser, der udgør ca. 50 pCt. i 15de Lønningsklasse af, hvad der er i 16de, og Lønnen er her 120 Kr. højere. Jeg skal